

گیربکس خورشیدی

هدف: پوست آوردن نسبت سرعت، نسبت گشتاور و رانندگی مکانیکی سیستم

تئوری

در این رشته چرخ دنده‌ها محورهای یک یا چند چرخ دنده آن‌ها نسبت به بدنه متحرک می‌باشند. چرخ دنده وسط

چرخ دنده خورشیدی و آن چرخ دنده‌ها که دارای محورهای متحرک می‌باشند به چرخ دنده‌های اقماری

موسوم می‌باشند. براساس شکل زیر چرخ دنده B در برابر چرخ دنده A قرار دارد. چرخ دنده B را ثابت

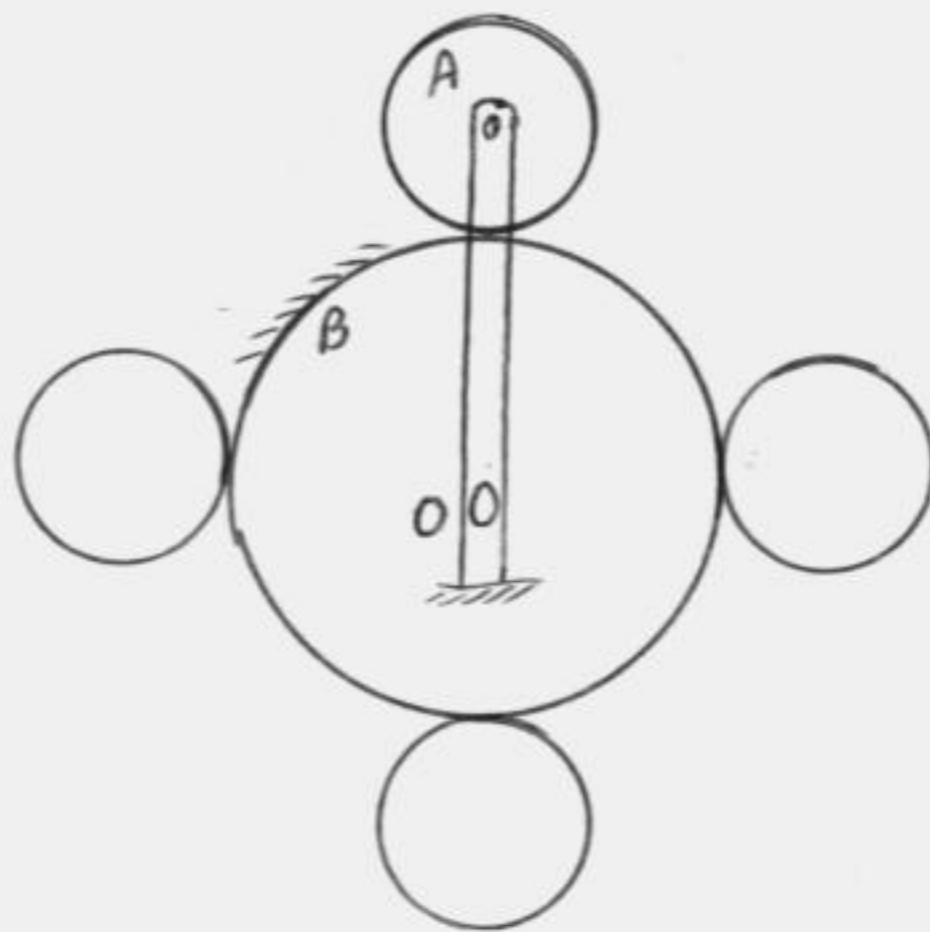
فرض کرده و فرض می‌کنیم چرخ دنده A به بازو لولاشده باشد. حال اگر بازو را حول نقطه O یک دور کامل

در جهت خلاف گردش عقربه‌های ساعت بگردانیم چرخ دنده A روی B غلتیده و چرخ دنده A بمعا 3

دور کامل در جهت خلاف گردش عقربه‌های ساعت خواهد گشت.

همچنین نتیجه‌رایی توان با استفاده از روش جمع آثار به دست آورد. در این روش تعداد دور گردش کلی

هر چرخ را می‌توان از جمع تعداد دور آن حول - صورتش و تعداد دور آن با بازو تعیین نمود.

معمولاً سه کوپل به یک چرخ دنده خورشیدی اعمال می‌شود.

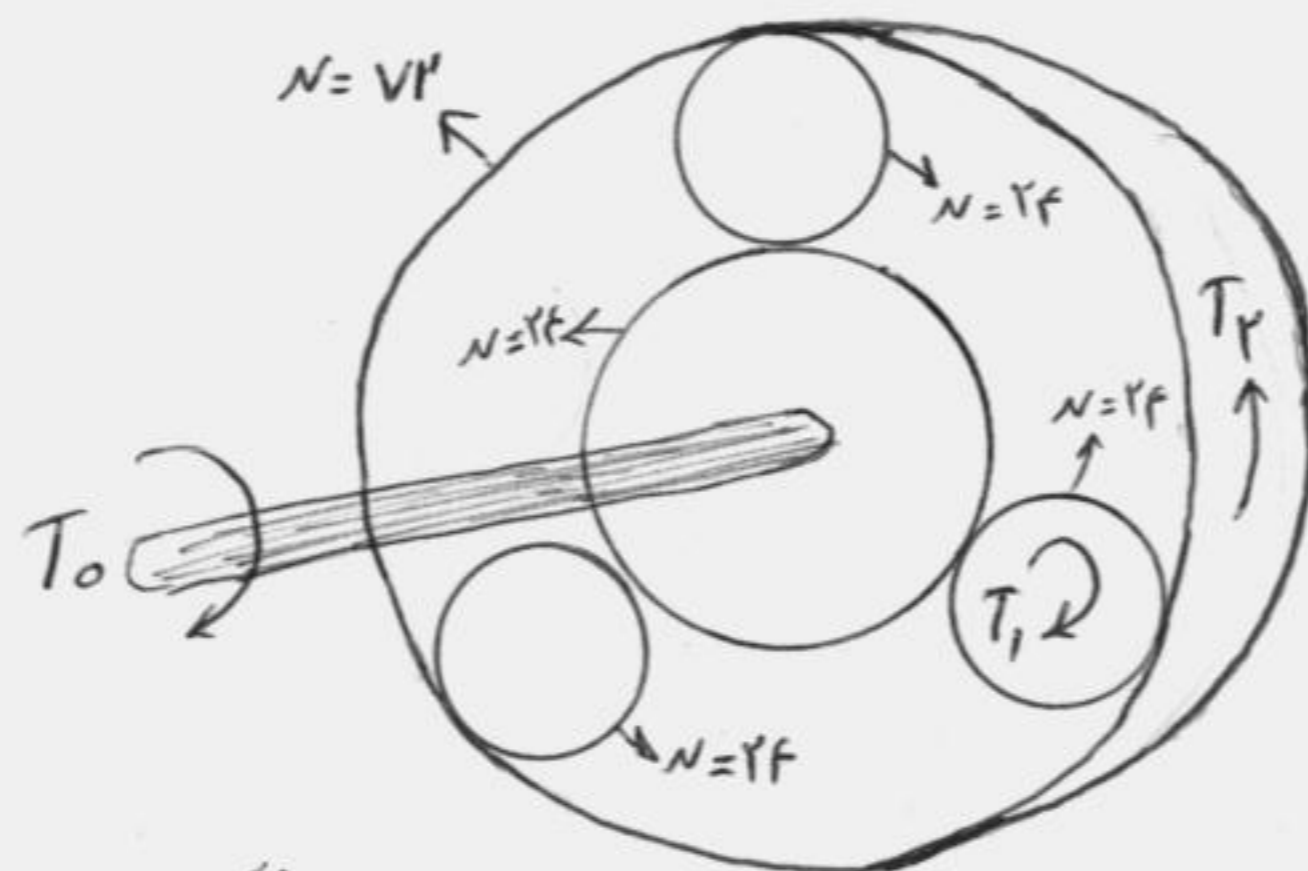
T_1 : کوپل ورودی در جهت گردش محور ورودی T_2 : کوپل محفظه

T_3 : کوپل عکس العمل خروجی

چنانچه قسمت‌های سری با سرعت‌های کنیوافت حرکت کنند ضریب شتاب زاویه‌ای وجود نخواهد داشت

$$T_0 + T_1 + T_2 = 0$$

بنابراین:

(قرارداد - ساعتگرد)

اگر بازه دستگاه ۱۰۰٪ باشد یعنی هیچگونه تلفات داخلی بر اثر اصطکاک و غیره وجود نداشته باشد داریم:

$$T_0 \omega_0 + T_1 \omega_1 + T_2 \omega_2 = 0 \quad (1) \xrightarrow[\text{ثابت}]{\text{محفظه}} T_0 \omega_0 + T_1 \omega_1 = 0 \quad (2)$$

اگر حالت معمولی، و نسبت کل جرخ دنده ها باشد و فرض کنیم $\omega_1 = R \omega_0$ و محفظه ثابت باشد داریم:

$$T_1 R \omega_0 + T_0 \omega_0 = 0 \rightarrow T_0 = -R T_1 \quad \text{یا} \quad T_1 = \frac{T_0}{R} \quad (3)$$

اگر محفظه طوری باشد که باید نگه داشته شود داریم

$$T_1 - R T_1 + T_2 = 0 \rightarrow T_2 = T_1 (R - 1) \rightarrow T_2 = T_0 \left(\frac{1}{R} - 1 \right)$$

اگر R ثابت بوده و نسبت انتقال بین محور ورودی و خروجی R باشد در آن صورت

$$T_1 = \frac{T_0}{R} \quad T_2 = T_0 \left(\frac{1}{R} - 1 \right)$$

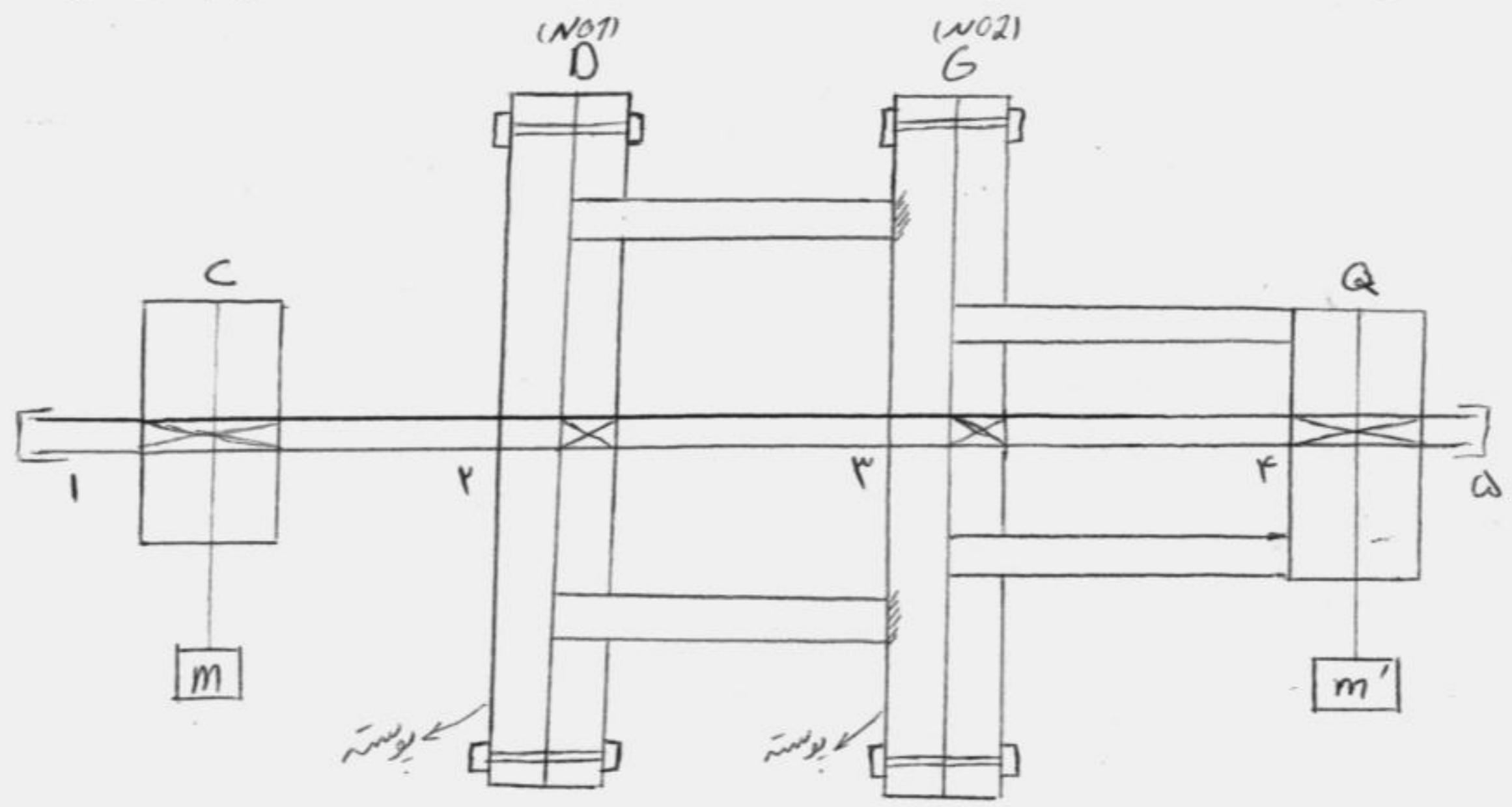
$$\eta = \frac{(T \cdot \omega)_{\text{output}}}{(T \cdot \omega)_{\text{input}}} \times 100 = \frac{T_0 \omega_0}{T_1 \omega_1} \times 100$$

راندمان نسبی جرخ دنده ها عبارتست از

در جرخ دنده های ساده دو یا چند جرخ دنده درگیر جهت انتقال حرکت از شفتی به شفت دیگر کاربرد دارند و جرخ دنده های معمولی محور هایشان نسبت به بدنه ثابت بوده و حرکتی ندارند. در حالی که در جرخ دنده های

خوردنی محورهای یک یا چند چرخ دنده نسبت به بدنه متحرک می باشند.

در چرخ دنده های که برای اهداف تغییرات دور استفاده می شود این نوع چرخ دنده ها جایگاه ویژه ای دارند. به صورتی که چرخ دنده ی کوچکتر دور بالا را از منبع تغذیه ی ما گرفتند و قدرت را از چرخ دنده ی بزرگتر به محور خروجی انتقال می دهند. این نسبت دور بالا به دور کم سبب انتقال گشتاور بالای گردد.

$d_D = d_G = 4 \text{ in} = 0.1016 \text{ m}$

$d_C = d_Q = 1 \text{ in} = 0.0254 \text{ m}$

روش آزمایش در آزمایشگاه برای گیربکس خوردنی در مرحله آزمایش را انجام داده ایم:

مرحله اول: بدست آوردن نسبت سرعت ها

مرحله دوم: بدست آوردن نسبت گشتاورها

نسبت سرعت ها

برای نسبت های سرعت 4 حالت در چرخ دنده ها داریم:

نسبت افزایش سرعت $w_{in} < w_{out}$

نسبت سرعت یک به یک $w_{in} = w_{out}$

کاهش سرعت همراه با تغییر جهت دوران $w_{in} > w_{out}$
 2 5

نسبت کاهش سرعت $w_{in} > w_{out}$

در حالت شروع اگر عضو C را قفل کنیم داریم:

فورشید ① (D) + فورشید ③ (G) و محور اصلی قفل می شود.

در حالت خروجی اگر عضو E را قفل کنیم داریم:

بازوی گیربکس شماره ③ نیز قفل می باشد و سیاره های گیربکس ④ حرکت مداری نخواهند داشت.

حالت ۱۱) چرخنده داخلی (No. 1) ۵ قفل باشد نسبت سرعت ۷ به ۱۴ است یعنی به ازای ۷ دور

$$\frac{\omega_c}{\omega_a} = \frac{7}{14}$$

ورودی، خروجی ۱۴ دور می زند.

حالت ۱۲) چرخنده داخلی (No. 2) ۶ قفل باشد نسبت سرعت ۱ به ۴ است یعنی به ازای ۱ دور

$$\frac{\omega_c}{\omega_a} = \frac{1}{4}$$

فرودی، خروجی ۴ دور می زند.

نسبت گشتاورها

قبل از آزمایش واحد بارگذاری با سستی کالیبره شود. بارهای تا حدود ۸ kg و تغییرات ۱ kg برای این منظور

کافی هستند برای کالیبراسیون یکبار محفظه D و بار دیگر محفظه G را قفل کرده روزنه های ۸ تا ۱

کیلوگرمی را بر محفظه قفل شده اعمال کرده تغییرات ساعت را ثبت می کنیم. سپس دیالگرام گشتاور بر

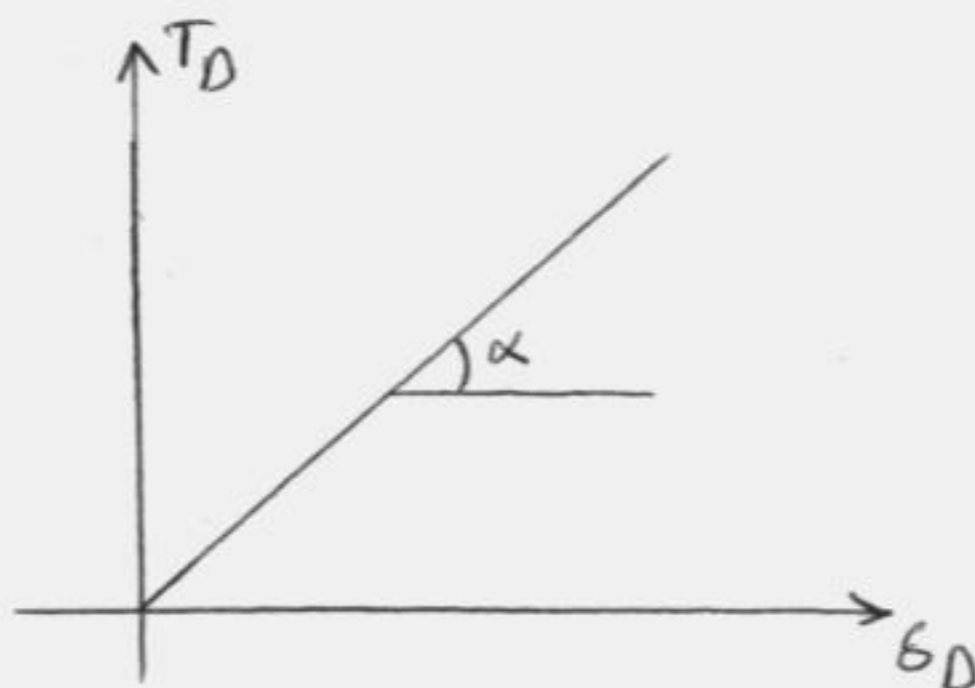
حسب درجه ساعت را رسم کرده در نتیجه آن یک ثابت تطابق یا ضریب کالیبراسیون k_D برای واحد

بارگذاری تعیین می شود.

$$T_D = m_D g R_D$$

$$\tan \alpha = k_D = \frac{T_D}{\delta_D}$$

$$\Rightarrow T_D = k_D \delta_D$$

نتایج استفاده از جرم D یا G ثابت است. همچنین باید وزن طبقه های نگهدارنده و روزنه که ۲۳.۰۲

است با وزن ها جمع شوند.

آزمایش اول

k_G کالیبراسیون، محفظی G قفل شونده

بار اعمال شده m (kg)	تغییرات ساعت δ (y.l) mm	$T = mg \frac{d}{r}$ (N.m)
۱	۴	۱,۱۲
۲	۶	۲,۲۴
۳	۱۰	۳,۳۶
۴	۱۲	۴,۴۸
۵	۱۷	۵,۶۰
۶	۲۱	۶,۷۲
۷	۲۵	۷,۸۷
۸	۳۰	۸,۹۴

آزمایش دوم

k_D کالیبراسیون، محفظی D قفل شونده

بار اعمال شده m (kg)	تغییرات ساعت δ (y.l) mm	$T = mg \frac{d}{r}$ (N.m)
۱	۴	۱,۱۲
۲	۶	۲,۲۴
۳	۱۱	۳,۳۶
۴	۱۵	۴,۴۸
۵	۱۹	۵,۶۰
۶	۲۴	۶,۷۲
۷	۲۸	۷,۸۷
۸	۳۱	۸,۹۴

حال برای محفظی D و G هر کدام جداگانه دو نمودار بر حسب گشتاور و تغییرات سرعت رسم

کرده و با رسم نقاط و کشیدن خط مورد نظر، شیب خط را بدست آورده که برابر ضریب کالیبراسیون

می گردد.

آزمایش سوم

چرخنده‌ی داخلی D ثابت می‌باشد چرخ دنده‌ی داخلی D را به وسیله‌ی واحد بارگذاری کالیبره شده قفل می‌کنیم سپس استوانه‌ی بارگذاری ورودی C را با یک کوپل معلوم بارگذاری کرده و این را با کوپل معادلی که روی محور خروجی (استوانه‌ی بارگذاری خروجی) اعمال می‌شود متوازن کنیم بطوری که سیستم بخواهد شروع به حرکت کند. (در استوانه‌ی حرکت باشد) به همین ترتیب آزمایش را برای ۳ بارگذاری تکراری کنیم.

$$R_c = R_a = 3.15 \text{ in} = 79.8 \text{ mm}$$

$$k_D = 3.3 \times 10^6 \text{ N/m}$$

m_c درودی ۲۳.۹۴ g	m_a خروجی ۲۳.۹۴ g	$T_i = m_g R_c$ گشتاور درودی (N.m)	$T_o = m'_g R_a$ گشتاور خروجی (N.m)	η %	δ (۰.۰۱)mm	$T = k_D \delta$ گشتاور سختی	η %
۱	۱.۲	۱.۰۲	۱.۱۵	۶۲	۴	۱.۲	۴۹
۱.۵	۲.۱۸	۱.۵	۲.۱۲	۷۵	۶	۱.۸	۵۳
۲	۳.۱۸	۱.۹	۳.۱۵	۸۰	۷	۲.۱۲	۵۲
۲.۵	۵	۲.۳	۴.۱۵	۸۵	۱۱	۳.۴	۴۴
۳	۶.۱۵	۲.۱۸	۵.۱۵	۸۴	۱۲	۳.۷	۶

$$\eta = \frac{T_o \omega_o}{T_i \omega_i} \times 100$$

مسا سببی رانندگی:

$$\frac{7}{16}$$

نسبت سرعت چرخ ورودی به خروجی (D قفل است)

$$\frac{1}{4}$$

نسبت سرعت چرخ ورودی به خروجی (C قفل است)

$$\zeta = \frac{110}{4.4} \times \frac{V}{14} \times 100 = 42\%$$

$$\zeta = \frac{114}{110} \times \frac{V}{14} \times 100 = 70\%$$

$$\zeta = \frac{110}{119} \times \frac{V}{14} \times 100 = 10\%$$

$$\zeta = \frac{110}{113} \times \frac{V}{14} \times 100 = 105\%$$

$$\zeta = \frac{110}{118} \times \frac{V}{14} \times 100 = 14\%$$

$$\zeta = \frac{112}{4.4} \times \frac{V}{14} \times 100 = 49\%$$

$$\zeta = \frac{118}{110} \times \frac{V}{14} \times 100 = 53\%$$

$$\zeta = \frac{112}{119} \times \frac{V}{14} \times 100 = 54\%$$

$$\zeta = \frac{112}{113} \times \frac{V}{14} \times 100 = 94\%$$

$$\zeta = \frac{112}{118} \times \frac{V}{14} \times 100 = 40\%$$

همچنین داریم:

$$T_i + T_o + T_D = 0$$

$$\left\{ \begin{array}{l} 110 - 114 - 112 = -114 \\ 114 - 110 - 118 = -114 \\ 110 - 119 - 112 = -114 \\ 110 - 113 - 112 = -112 \\ 110 - 118 - 112 = -112 \end{array} \right.$$

آزمایش چهارم

جرخ دنده‌ی ثابت می‌باشد. جرخ دنده‌ی داخلی را به وسیله‌ی واحد بارگذاری گالیبره شده قفل می‌کنیم. سپس استوانه‌ی بارگذاری ورودی C را با یک کوپل معلوم بارگذاری کرده و این را با کوپل مقاومی که روی محور خروجی (استوانه‌ی بارگذاری خروجی) اعمال می‌شود متوازن می‌کنیم، بطوری که سیستم بتواند شروع به حرکت کند. به همین ترتیب آزمایش را برای ۴ بارگذاری تکراری می‌کنیم.

$$R_c = R_a = 3.15 \text{ in} = 79.8 \text{ mm}$$

$$K_G = 2857. \text{ ضریب گالیبراسیون}$$

m ورودی ۲۳.۹ + m_c (kg)	m' خروجی ۲۳.۹۲ + m_a	$T_i = m'g R_c$ گشتاور ورودی (N.m)	$T_o = m'g R_a$ گشتاور خروجی (N.m)	η %	δ (%) mm	$T = K_G \delta$ گشتاور سرعت	Z %
۱	۲.۲	۱.۴	۲.۱	۵۰	۶	۱.۷	۴۰
۱.۵	۴.۳	۱.۵	۳.۹	۶۵	۱۱	۳.۱۴	۵۲
۲	۶.۲۵	۱.۹	۵.۴	۷۳	۱۷	۴.۸	۶۳
۲.۵	۸.۱۵	۲.۳	۷.۲۳	۷۸	۲۰	۵.۷	۶۱
۳	۱۰.۱۵	۲.۸	۸.۹	۸۰	۲۵	۷.۱۲	۶۴

$$Z = \frac{T_o W_o}{T_i W_i} \times 100$$

صاف‌سازی راندمان:

$$\eta = \frac{2,11}{1,4} \times \frac{1}{f} \times 100 = 50\%$$

$$\eta = \frac{2,9}{1,5} \times \frac{1}{f} \times 100 = 40\%$$

$$\eta = \frac{2,4}{1,9} \times \frac{1}{f} \times 100 = 73\%$$

$$\eta = \frac{2,23}{2,3} \times \frac{1}{f} \times 100 = 78\%$$

$$\eta = \frac{1,9}{2,18} \times \frac{1}{f} \times 100 = 87\%$$

$$\eta = \frac{1,17}{1,4} \times \frac{1}{f} \times 100 = 40\%$$

$$\eta = \frac{2,14}{1,5} \times \frac{1}{f} \times 100 = 52\%$$

$$\eta = \frac{2,18}{1,9} \times \frac{1}{f} \times 100 = 73\%$$

$$\eta = \frac{2,17}{2,3} \times \frac{1}{f} \times 100 = 71\%$$

$$\eta = \frac{2,12}{2,18} \times \frac{1}{f} \times 100 = 44\%$$

همچنین داریم:

$$T_i + T_o + T_G = 0$$

$$\left\{ \begin{array}{l} 2,11 - 1,4 - 1,17 = -0,44 \\ 2,9 - 1,5 - 2,14 = -0,74 \\ 2,4 - 1,9 - 2,18 = -1,1 \\ 2,23 - 2,3 - 2,17 = -0,77 \\ 1,9 - 2,18 - 2,12 = -1,1 \end{array} \right.$$

کاربرد گیربکس خورشیدی در صنعت

در سال ۱۹۴۸ بیوک جعبه دنده داینا فلور را ارائه داد و اولین اتومبیلی بود که آن موفق شده بودند جعبه دنده اتوماتیک را با مبدل گشتا و ریدرولیک به کار برند که با استفاده از مجموعه خورشیدی حرکت مستقیم دنده یک و دنده عقب را شامل می‌شود. ضریب max در مبدل گشتا و را: $۲/۲۵$ و نسبت دنده در دنده ۱: $۱/۸۲$ می‌باشد که دارای گشتا عالی در سر بالایی‌ها بوده و حالت ترمز موتوری در سرازیری‌ها را نیز دارای می‌باشد.

جعبه دنده‌های اتوماتیک فورد-۱ ماتیک ترکیبی است از یک مبدل گشتا و ۳ سفیدی و یک سیستم مجموعه خورشیدی که شامل ۳ دنده جلو (۳ سرعته) و یک دنده عقب می‌باشد. ضریب max مبدل گشتا و آن برابر $۱/۱۲$ می‌باشد.

امروزه بیش از ۹۰ درصد اتومبیل‌های امروزی آمریکایی صحنه جعبه دنده‌های اتوماتیک می‌باشند. تمام تقوین‌های خودکار با استفاده از اصول اولیه طراحی شده‌اند و به طور کلی دارای یک مبدل گشتا و ریدرولیک و یک مجموعه خورشیدی با نسبت دنده‌های مختلف می‌باشند که به وسیله یک سیستم کنترل ریدرولیک به فلور خودکار تقوین دنده‌ها را انجام می‌دهند.

کاربرد دیگری از گیربکس خورشیدی

اوردرایو (Over drive)

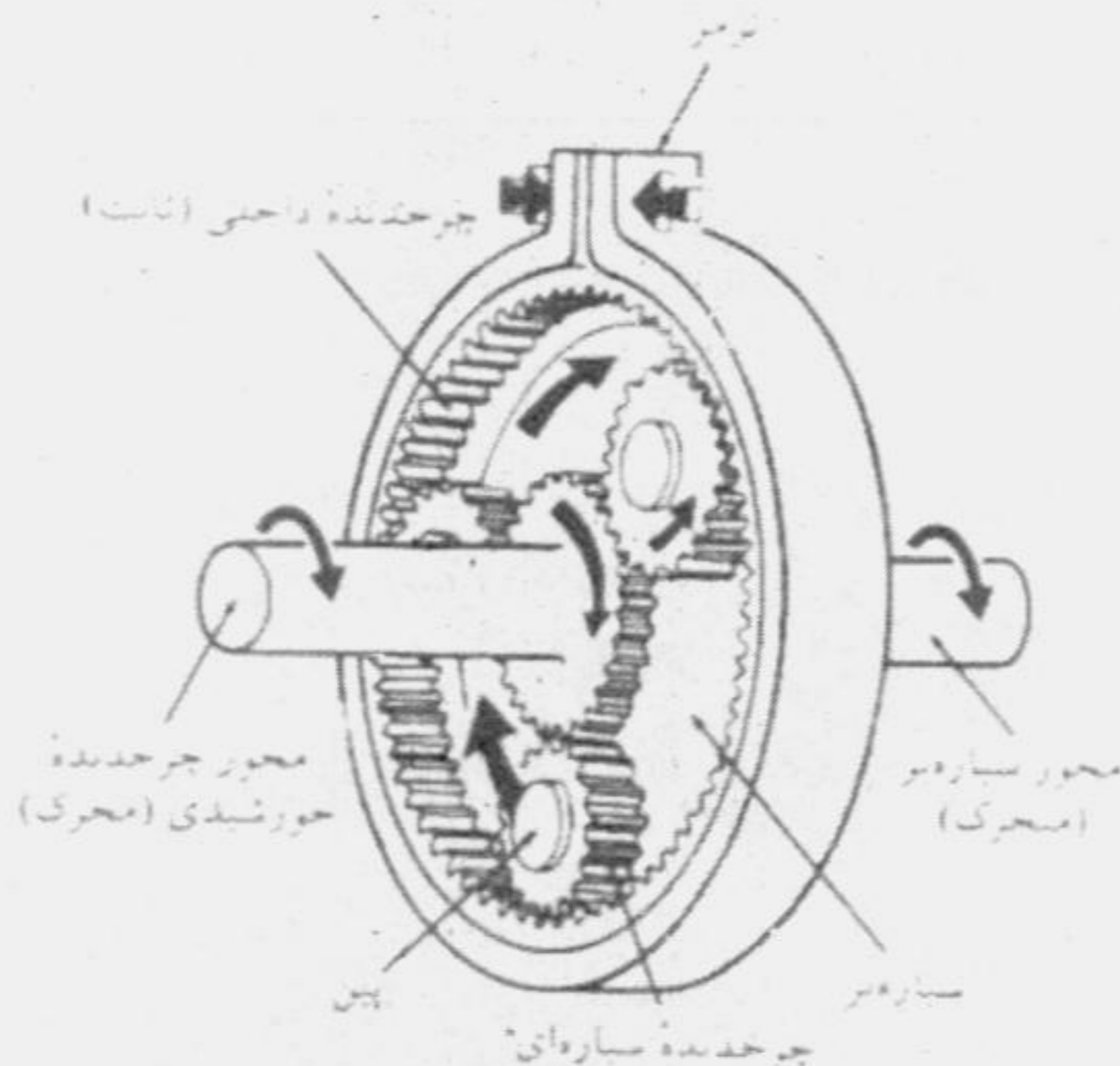
وقتی جعبه دنده های استاندارد را در دنده بالا قرار می دهیم، نسبت انتقال يك به يك است. در جاده های سرازیری در صورتیکه موتور اتومبیل قدرت کافی را داشته باشد و سرعت نیز در حد معقولی باشد موتور قادر خواهد بود که اتومبیل را با نسبت تبدیل کمتر از واحد نیز به حرکت در آورد. برای این منظور در گیربکس بعضی از اتومبیل ها وسیله ای بنام اوردرایو پیش بینی شده است. اوردرایو یا فوق سرعت يك سیستم مکانیکی است که به انتهای جعبه دنده های معمولی بسته می شود. محور خروجی جعبه دنده محور ورودی اوردرایو را به حرکت در می آورد. اوردرایو شامل يك مجموعه دنده سیاره ای است که بوسیله آن می توان نسبت تبدیل پایین تر از يك را بدست آورد.

یکی از مزایای مهم اوردرایو آن است که با استفاده از آن می توان با ثابت نگهداشتن سرعت اتومبیل، دوران موتور آنرا تا حدود 30 درصد تنزل داد. طبیعاً استفاده از اوردرایو سبب کاهش مصرف سوخت در ماکزیمم سرعت می شود. اوردرایو با توجه به صحت عوامل زیر عمل رضایت بخشی را ارائه خواهد کرد :

- 1- موتور اتومبیل قدرت کافی را داشته باشد.
- 2- سرعت اتومبیل در حد کافی باشد.
- 3- جاده تقریباً مسطح یا سرازیر باشد

استفاده از اوردرایو به خودی خود موجب تضمین سرعت حداکثر نخواهد بود. با افزایش سرعت اتومبیل مقاومت باد به سرعت زیاد می شود. در سرعت های خیلی زیاد اثرات مقاومت ناشی از باد را می توان با اثر بازدارندگی در يك سربالایی شیب تند قابل قیاس دانست. در این موقع است که دیگر نمی توان دنده بالا یا اوردرایو را يك امتیاز محسوب آورد و بایستی برای کار صحیح موتور اتومبیل را به يك دنده پایین تر منتقل ساخت. در شکل 2-13 نمودار مربوط به اثرات اوردرایو بر روی عملکرد موتور می توان مشاهده کرد. ملاحظه می شود که از اثرات اوردرایو کاهش مصرف سوخت و همچنین افزایش گشتاور موتور در ماکزیمم سرعت مجاز است. برای فراهم کردن چنین شرایطی و اضافه کردن اوردرایو به جعبه دنده های معمولی معمولاً از ترکیبهای چرخنده های سیاره ای استفاده می کنند. يك مجموعه خورشیدی یا سیاره ای شامل يك دنده خورشیدی یا

دنده مرکزی است که با دنده های هرز گرد سیاره ای یا پینیونها که روی محور نگهدارنده یا بازو قرار گرفته اند، احاطه شده است؛ حرکت دورانی می کنند و بطور دائم درگیر می باشند. پینیونها نیز در داخل دنده داخلی یا رینگ (به این دلیل به این نام خوانده می شود که محیط دایره از داخل دندانه دار شده است) احاطه شده و بطور دائم با این دنده های سیاره ای درگیر می باشند.

اگر یک عضو از مجموعه چرخنده سیاره ای ثابت نگهداشته شود و عضو دیگر بچرخد، حاصل کار افزایش سرعت، کاهش سرعت یا چرخش معکوس خواهد بود. نتیجه کار بستگی به این دارد که کدام عضو ثابت مانده و کدام عضو بچرخد.

در صورت عدم نیاز به اوردرایو می توان آنرا در وضع قفل شده قرار داد. وقتی دو قسمت از مجموعه دنده سیاره ای بهم قفل شوند، مجموعه قادر به تغییر گشتاور یا دوران نبوده و همه آن به صورت یک واحد یکپارچه دوران خواهد.

